

Ești sărbătoarea mea cotidiană

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- O frunz-ai fost, plutind în vânt,
Arcuș ce mângâie vioara
Și versuri în poem sau cânt,
Mi-ai fost în iarnă primăvara.

Ai rătăcit cu fulgi pribegi
Printre ninsorile haine,
Te-au colindat și prinți, și regi,
Dar ai rămas mereu cu mine.

Trec clipele, se duc ușor,
În suflet port ca pe-o dovadă
Un an ce trece cu mult dor,
Altul ce vine cu zăpadă.

- Ai fost zefir în nopți de dor,
O adiere de speranță
Care-mi așterne sub picior
Un început timid. Restanță

Atâtor veri le-am datorat
Și-atâtor vise fără tine
În care mersul șchiopătat,
Nesiguranța mâinii fine

Trădau o teamă sau mai mult
O dureroasă așteptare,
Dar azi colindul ți-l ascult
Și orice zi-i o sărbătoare.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif